

купи. Каквато служба потърсишъ, все трѣбва да обещаешъ нѣщо. Ако нищо не можешъ да обещаешъ, тогава трѣбва да търсишъ силни хора на деня, тѣ да те наредятъ. Питамъ: какви държавници, какви управници сж тия, които могатъ да се подкупватъ? Всички хора днесъ се подкупватъ. Каква е тази култура, въ която паритѣ играятъ важна роль? Това не е никаква култура; това не е никаква религия. Срамъ, позоръ е това за бждещето човѣчество! Срамъ и позоръ е това и за васъ, като граждани на Царството Божие, които сте се отдалечили отъ Бога! Срамъ и позоръ е всичко това, което се върши предъ лицето на Бога, и то отъ братя и сестри!

„Денътъ Господенъ иде!“ Когато Божествениятъ огънь дойде въ свѣта, всичко криво ще изчезне. Сега, като говоря за владии, за министри, азъ нѣмамъ предъ видъ самитѣ тѣхъ. Всѣки е владика за себе си. Всѣки е министъръ за себе си. Неофициалнитѣ владии и министри сж по-опасни отъ официалнитѣ. Всички трѣбва да се освободите отъ старитѣ си навици. Господниятъ день, който иде, ще бжде день на такава голѣма свѣтлина, предъ която нищо нѣма да се скрие. Казвате: дали е дошло времето? — Закаснаѣли сте. Ако въ продължение на петъ години още не изправите живота си, този день ще ви завари неподготвени. Искамъ да остане въ душата ви свѣтлата мисль: Свѣтътъ вече влиза въ нова епоха, въ нова култура. Сегашната епоха заминава. Старото човѣчество е като стара баба съ своитѣ внучета, на които ще остави всичкото си наследство. Като дойде новиятъ Адамъ, и той ще остави наследството си на своитѣ внучета. Това ще бждатъ новитѣ хора. Отдето и да дойдатъ, тѣ ще бждатъ добре дошли. Много пжти съмъ казвалъ: минаха онѣзи времена, когато грѣшнитѣ хора могатъ да се радватъ. Радостъ за тѣхъ нѣма да има. Каквото и да ядатъ, тѣ ще бждатъ пълни съ горчивини, съ съмнения, съ болести. Нѣма лошъ човѣкъ въ свѣта, който да не страда, и който да има миръ въ душата си! Казано е: „Грѣшнитѣ ще бѣгатъ, безъ да ги гони нѣкой.“

И тъй, огъньтъ, който Господниятъ день носи, е огънь на Божествената Любовь, която ще озари свѣта. Ето защо, ние трѣбва да се молимъ, Господъ да дойде, колкото може по-скоро. Досега е било все отлагане. Повече не може да се отлага. Може да се отлага най-много още за петъ или десетъ години, но повече отлагане е невъзможно! Господниятъ день ще дойде, и като се срещнемъ, ще си поговоримъ. Следователно, ако следъ петъ или десетъ